

รายงานการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๒๓

(สมัยวิสามัญ สมัยที่หนึ่ง)

วันจันทร์ที่ ๒๓ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๖๖

ฉบับสำนักงานพิมพ์

ครั้งที่ ๑ ถึง ครั้งที่ ๓๐ (สมัยวิสามัญ สมัยที่หนึ่ง) พ.ศ. ๒๕๖๖

สารบัญ

ครั้งที่ ๒๗/๒๕๗๒ (วิสามัญ)

๑. เรื่องร่างพระราชบัญญัติแก้ไขข้อความบางอย่างใน
พระราชบัญญัติว่าด้วยสำนักงานจัดหางาน พ.ศ.
๒๕๗๕ และพระราชบัญญัติสำนักงานจัดหางาน
ประจำท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๗๕ พุทธศักราช ๒๕๗๒ ๗๒๒-๗๒๕
๒. เรื่องร่างพระราชบัญญัติรณนครทหาร
พ.ศ. ๒๕๗๒ ๗๒๕-๗๓๒
๓. เรื่องร่างพระราชบัญญัติเครื่องแบบทหารเรือ
แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๗๒ ๗๓๒-๗๓๕
๔. ญัตติของพระยาบริคานแม่ศรีเรือการตงสมาชิก
สภาผู้แทนราษฎรประเภทที่ ๒ สำหรับสมัยที่ ๒ ๗๓๕

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๒๗/๒๔๗๖ (วิสามัญ)

วันจันทร์ที่ ๒๗ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๔๗๖

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๖.๑๕ นาฬิกา

รองประธานสภาฯ กล่าวว่า วันนัดสมาชิกมาประชุม ๔๓ นาย
เป็นองค์ประชุมได้ วันนัดประธานสภาฯ บ่าย ฉะนั้น ข้าพเจ้าจะดำเนินการ
ประชุมแทน ระเบียบวาระที่ประชุมวันนี้ คือ

๑. ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขข้อความบางอย่าง ในพระราชบัญญัติ
ว่าด้วย สำนักงานจัดหางาน พ.ศ. ๒๔๗๕ และพระราชบัญญัติสำนักงาน
จัดหางาน ประจำท้องถิ่น พ.ศ. ๒๔๗๕ พุทธศักราช ๒๔๗๖

๒. ร่างพระราชบัญญัติรถยนต์ทหาร พุทธศักราช ๒๔๗๖

๓. ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม พระราชบัญญัติเครื่องแบบ
ทหารเรือ พุทธศักราช ๒๔๗๖

๔. เรื่องพระยาปรีชานฤเบศร์ ยื่นหนังสือมาขอ ร้องต่อ สภาผู้แทน
ราษฎร เพื่อร้องเรียนต่อรัฐบาลให้กราบบังคมทูลพระกรุณาทรงประกาศ
พระราชกฤษฎีกา ตั้งสมาชิกประเภทที่ ๒

และกล่าวต่อไปว่า ขอให้พิจารณาญัตติที่ ๓ ก่อน

นายกรัฐมนตรี แถลงว่า เหตุที่ต้องเสนอร่างพระราชบัญญัติ
ระบบ^๕ ก็เพราะในเวลานั้นได้ตั้งสำนักงานจัดหางานให้คนทำ ที่กระทรวง
มหาดไทยแต่ภายหลังแต่เห็นว่าเป็นการไม่เหมาะ จึงอยากให้ โอนไปอยู่
ในสังกัดกระทรวงเศรษฐกิจ เพราะกระทรวงเศรษฐกิจนั้น มีกิจการ
งานต่าง ๆ เกี่ยวข้องอยู่กับพวกกรรมกรมาก เพราะฉะนั้น จึงเห็นว่า
กิจการ^๕ ดำรงเอาไว้ในสังกัดกระทรวงมหาดไทย เห็นว่าไม่เหมาะ จึง
อยาก ให้ โอนไปขึ้นอยู่ในสังกัดกระทรวงเศรษฐกิจ และได้มีการแก้ไข
เพิ่มเติมข้อความบ้างเล็กน้อย

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ ร่างพระราชบัญญัติ ระบบ^๕
นี้ ถ้าที่ประชุมเห็นควรรับหลักการ ก็ขอให้ลงมติ

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

ในที่ที่สุดที่ประชุมได้ลงมติให้รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
ระบบ^๕

พระยาประมวญวิชาพูด กล่าวว่ ข้าราชการขอเสนอว่า ในการ
พิจารณาร่างที่ ๒ ไม่ควรจะอ่านเรียงตามมาตรา เพราะร่างพระราชบัญญัติ
ระบบ^๕ มีอยู่ไม่กี่มาตรา

พระสุธรรมวิจิตรัย รั้งรอง

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่ ถ้าไม่มีผู้ใดคัดค้าน จะถือว่าที่
ประชุมอนุมัติ

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน
ที่ประชุมอนุมัติ

ทำการแทน ประธานสภาฯ กล่าวว่า ถ้าไม่มีผู้ใดเสนอแปรญัตติใน
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้^๕อย่างใดแล้ว จะได้ออกให้ที่ประชุมพิจารณา
วาระที่ ๓ต่อไป

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

ในที่สุดก็ประชุมได้ลงมติให้นำร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ขึ้นทูล
เกล้าฯ ถวายเพื่อทรงลงพระปรมาภิไธย ประกาศใช้กฎหมายได้ตาม
รัฐธรรมนูญ

ทำการแทนประธานสภาฯ ได้เสนอระเบียบวาระที่ ๒ ว่าด้วยร่าง
พระราชบัญญัติครุฑย่นนทรีทหาร พุทธศักราช ๒๔๗๖ เสนอต่อที่ประชุม

พระยาประเสริฐสงคราม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม กล่าวว่า
ว่า ความประสงค์ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้^๕มา ก็เพราะจะให้
สะดวกแก่ราชการทหารยิ่งขึ้น

นายกรัฐมนตรีกว่าว่า ผู้ที่จะใช้ขบขรย่นนทรี น ก็เป็นผู้ที่ทาง
ราชการทหารได้ ผูกหัดอบรมดีแล้ว

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ผู้ใดจะคัดค้านหลักการบ้าง
นายมังกร สำนั่งน กล่าวว่า ในพระราชบัญญัติฉบับนี้^๕จะว่าขัดกับ
พระราชบัญญัติครุฑย่นนทรี^๕ที่ออกใช้แล้วก็ได้ เพราะพระราชบัญญัติที่ออก

ใช่แล้ว ถ้าเป็นผู้ที่ต้องรับโทษมาแล้ว ข้าราชการไม่ได้ แต่ในพระราชบัญญัติฉบับนี้ปรากฏว่ารับไม่ได้ เพราะฉะนั้นขอให้รัฐมนตรีแถลง

พระยาประเสริฐสงคราม ตอบว่า ก่อนร่างพระราชบัญญัติได้ปรึกษารัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และกรมร่างกฎหมาย เห็นว่าไม่ขัดกัน เพราะที่กระทรวงมหาดไทยควบคุมกันทั่วไป พระราชบัญญัตินี้สำหรับใช้แก่ทหาร ผู้ที่เป็นทหารนั้น มีผู้รับผิดชอบ เพราะฉะนั้นไม่ขัดกัน

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า ให้เปลี่ยนภาวะเป็นอนุกรรมการเต็มสภาฯ

นายมังกร ส้ามเสน กล่าวว่า กฎหมายลักษณะเกณฑ์ทหาร ไม่ใช่ข้อยกเว้นผู้ที่ต้องรับโทษ ที่ข้าพเจ้าหมายความว่านี้ หมายความว่า พันโทมาแล้ว ถ้าจะยอมให้ผู้ที่เคยต้องรับพระราชอาญาแล้วรับรถได้ ถ้าจะให้เหมือนกันแล้ว ก็ต้องแก่พระราชบัญญัติ

พระยาประเสริฐสงคราม กล่าวว่า ข้อที่นายมังกรกล่าวนี้เป็นคนละเรื่อง น้อยในหน้าที่ของทหาร ไม่ใช่ทำตำพังพดะการ จะเอาบททั่วไปมาใช้แก่ทหารก็ไม่ถูกต้องตามหลักการ

นายกรัฐมนตรี้ กล่าวว่า ก่อนเวลาที่คนมารับราชการทหาร ถ้าสมมุติว่าทุกคนต้องรับพระราชอาญามาแล้วทั้ง กองร้อย และถ้าเราไม่อนุญาตให้ผู้ที่ถูกต้องโทษมาแล้ว ข้าราชการได้ ทหารของเราทั้งกองร้อยมิใช่ไม่ได้หมดหรือ เรื่องของทหารเป็นเรื่องพิเศษ

มีผู้ใดคัดค้านจะได้ขอให้ลงมติ ไม่มีผู้ใดคัดค้าน ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวต่อไปว่า เป็นอันว่าที่ประชุม^๕รับรองหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ บัดนี้ขอให้ที่ประชุมพิจารณาครั้งที่ ๒ ต่อไป และที่ประชุมจะเห็นควรให้แก้ตามที่หลวงแสงฯ เสนอหรือไม่

ทำการแทนประธานสภาฯ จึงให้เลขาธิการสภาฯ อ่านเรียงเป็นมาตรา ๆ

หลวงแสงนิติศาสตร์ กล่าวว่ ในมาตรา ๕ เจ้าเจ้าทราบว่ามีรถยนต์หลายคันที่ประชาชนอนุญาตให้ทหารใช้ จะเข้าในชั้น^๕ด้วยหรือไม่

พระยาประเสริฐสงคราม กล่าวว่ ชั้น^๕เกี่ยวข้องกับบุคคลในราชการทหารประจำ เช่นการใช้รถเมื่อภฏคราว^๕ ไม่ใช่เวลาปกติ แต่ที่เขาให้ใช้ในราชการประจำ มอบให้เป็นสมบัติของกระทรวงกลาโหม ที่ใช้ชั่วคราวไม่เข้าอยู่ในชั้น^๕

พระยาปริธานฤเบศร์ กล่าวว่ มาตรา ๕ ขอเติมเดรต่ำดับ เพราะเหตุรถยนต์มีหลายคัน ที่เสนอเช่นนี้ เพราะเกรงว่า เมื่อโดนกันเข้าจะจำไม่ได้

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหม ตอบว่ ในเรื่อง^๕ทางการจะได้มีเครื่องหมายไว้เป็นพิเศษ

จ้างซึ่งไม่ใช่รถทหารอย่างหนึ่ง หรือเป็นรถส่วนตัวบุคคลอย่างหนึ่ง
หรือเป็นรถสาธารณะอีกอย่างหนึ่ง ตามพระราชบัญญัติบอกจำรับ
อีกไม่ได้ หากคนได้ยื่นคำร้องและเสียค่าธรรมเนียมคือ ๓ ยื่นคำร้อง
๒ เสียค่าธรรมเนียม เจ้าพนักงานต้องอนุญาตทันที

ค่าแถมยังมี ๒ อย่าง บอกว่าต้องมีลักษณะเช่นนั้นเช่น
ถ้ารับเป็นส่วนตัว กฎหมายไม่บังคับ แต่บังคับเล็กน้อย คือต้องรู้ชื่อ
บังคับการเดินทางทั่วไป ถ้าหากรถยนต์สาธารณะเดี๋ยวนี้เพิ่มว่าต้อง
ไม่เป็นคนเคยรับโทษเช่นนั้น ๆ เพราะเพื่อจะป้องกันภัยของประชาชน
เช่นคนเคยฉ้อโกงแล้วจะให้ขับรถไม่ได้ ประเดี๋ยวไปโกงคนจ้าง เพราะ
ฉะนั้นไม่ยอมให้คนชนิดนี้ได้รับความไว้วางใจของประชาชนจึงกำหนด
ไว้ เพราะฉะนั้นคนที่ขับรถทหารที่อนุญาตแล้ว จะมาขับรถยนต์ที่ไม่
ใช้ทหารจะต้องปฏิบัติให้ถูกต้องเสียก่อน

พระยามานวราชเสวี กล่าวว่า บุคคลที่ได้รับอนุญาตพิเศษ
ถ้าใบอนุญาตถอนไป ถ้าจะขออนุญาตขับรถยนต์อื่น ๆ เขาต้องมา
สอบได้ ทำทุกอย่าง ส่วนหอดวงแสง ๆ ถัดจากนั้น เป็นการภายใน

ส่วนการสอบ การอบรมบังคับรถ กระทรวงกลาโหมได้เสนอ
ว่า ขอให้นายตำรวจไปสอบคนเดียวก็พอ แทนที่นายทหารจะมาที่
ละคนเสียเวลายาก ข้างเจ้าไม่ได้ นั่งอยู่

อีกประการหนึ่ง รถของ กระทรวงกลาโหมยังไม่เคยชนใคร
บ่อยนัก ข้อนี้กระทรวงกลาโหมมีประสงค์เช่นนี้ ข้าพเจ้าเห็นใจ

นายกรัฐมนตรี้ กล่าวหาว่า รถของทหารไม่ใช่ อย่าง ของ
พลเรือน ทหารมีล้อบดหลายอย่างล้อบดอย่างพลเรือนด้วย กระทรวง
กลาโหมได้ ขอให้ ส่ง นายตำรวจไป สอบเทียบอย่าง ทหารคือ ตำเนิน การ
อย่างทหารทีเดียว เพราะฉะนั้น การสอนเหล่านี้ เรียบไปทั้ง ๒ อย่าง
เพราะฉะนั้นจะเป็นการสอบซ้ำ สอบที่กรมกอง แต่ยังคงต้องสอบอีก
ดูจะเป็นการสอบเกินความต้องการไป เพราะฉะนั้น จึงเห็นว่าไม่ควร
สอบ และควรตัดออกได้แต่อย่างไรก็ดี แล้วแต่ที่ประชุม

หลวงเสงนิตศาสตร์ กล่าวหาว่า ที่เสนอนี้ ข้าพเจ้าไม่ได้ประสงค์
เรื่องสอบ จริงอยู่เรื่องสอบจะต้องมีเหตุผลที่จะต้องคำนึงถึงด้วย
เรื่องสอบหรือไม่ ไม่ใช่ข้อสำคัญเลย นี่จะเป็นการภายในแท้ ที่จะ
ประสงค์นั้น ก็คือข้อบังคับที่บังคับลักษณะของกรจะขั้บรถยนต์ที่
เกี่ยวกับประชาชนบังคับว่าต้องมีลักษณะเช่นนั้นๆ เช่น ก. เป็นทหารขับ
รถทหารแล้ว แต่ จ. ซึ่งไม่ใช่ทหารมาอย่างลักษณะอย่าง ก. เจ้าพนักงาน
อนุญาตไม่ได้ ข้อสำคัญที่กฎหมายกำหนดว่า คนที่จะขั้บรถยนต์ ไม่
ใช้รับโทษฐานนั้น ถ้ารับโทษแล้ว รัฐบาลไม่ยอมไว้ดวงใจจะอย่างไร
ก็ตามขั้บรถก็ตัดกันไว้

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวหาว่า จะขอแก้อย่างไร

หลวงโกวิทอภัยวงศ์ กล่าวหา มาตรา ๘ นั้น คือว่าทหารที่อยู่
ประจำการบังคับบัญชาอนุญาตให้ ข้าราชการ ทหารอยู่ประจำการ
แล้วจะไปทำอะไรอื่นไม่ได้ นายทหารจะให้ ข้าราชการก็เป็นพลของเขา
ข้าพเจ้ายังไม่เคยเห็นทหารประจำการออกไปขัรบรถแท็กซี่ ข้าพเจ้ายัง
เห็นว่าตำรวจดอปกก็ดอปกเป็นพิชี่ ตำรวจเครื่องก็เหมือนกัน เพราะฉะนั้น
ทหารเขาก็มีความรู้พอ เท่าที่ตำรวจทำมาแล้วก็ไม่ได้ผิด

นายมังกร สามเสน กล่าวหา ทหารเจ้ากล่าวคือ ขอย้าหลัก
การเท่านั้น

นายจรรยา อนุบางช้าง กล่าวหา มาตรา ๘ ถ้าใช้คำว่าบุคคล
เป็นทหารประจำการแล้วไม่มีข้อสงสัย

หลวงแสงนิติศาสตร์ กล่าวหา อย่างไรก็ตาม มาตรา ๘ ขอย้า
ให้สมาชิกเข้าใจแน่ ๆ ว่าความในมาตรา ๘ เป็นบทบัญญัติของบุคคลที่ขัรบ
รถแท็กซี่ ไม่ใช่รถทหาร ไม่ใช่เกี่ยวกับราชการทหารเลย คนใดที่มีความ
รู้จะไปขอร้องอนุญาตขัรบรถแท็กซี่ เขาก็มีความรู้แล้ว ก็ควรอนุญาตให้เขา
ข้าพเจ้าเห็นว่า นอกจากการสอบยังมีข้อมัญญ์คนขัรบรถที่ไม่ใช่รถแท็กซี่
ทหาร อันเกี่ยวกับการได้วางใจเป็นต้น ข้อสำคัญที่สุด คนขัรบรถแท็กซี่
ถ้าธารณะ จะต้องเป็นคนไม่เคยรับโทษระนิคนั้น ๆ ปัญหาว่าคนรับ
ราชการทหารนั้นเคยเป็นคนคิดคุกแล้ว รัฐบาลไม่ควรยอมการได้วาง
ใจสำหรับบุคคลนั้น รัฐบาลจะได้วางใจหรือไม่ เช่น ก. เคยคิดคุก

เวลาดังกล่าวก็ไม่^๕ต้องทำตามนี้ และจลาจลก็ไม่^๕ต้องทำตามนี้ เวลานี้
ประชาชนต้อง^๕หัดกรมากกว่า^๕รหัด^๕คน และเวลาทหารจะ^๕สอบ^๕ปรากฏ
ว่า^๕อันที่^๕ท่าน^๕ๆ^๕ทหารจะ^๕ฝึก^๕ซ้อม ถ้า^๕เวลา^๕ประกาศ^๕ใช้^๕กฎ^๕อัยการ^๕ศึก^๕ หรือ
รัฐบาล^๕ต้อง^๕การ^๕ฝึก^๕ซ้อม ถ้า^๕ประกาศ^๕ให้^๕ทราบ ประชาชน^๕ควร^๕จะ^๕หัด^๕
เมื่อ^๕ทราบ^๕ว่า^๕ทหาร^๕จะ^๕ทำอะไร

พระยาประเสริฐสงคราม กล่าว^๕ว่า^๕ ลักษณะ^๕การ^๕ท^๕ว่า^๕น^๕ยัง^๕เข้า^๕ใจ^๕ผิด
ว่า^๕ด้วย^๕การ^๕ปล^๕ก^๕ติ^๕ทาง^๕ราช^๕การ^๕ทหาร^๕ต้อง^๕นึก^๕ถึง^๕ความ^๕ปลด^๕ด^๕ภัย^๕ ทาง^๕ราช^๕การ
ทหาร^๕บาง^๕คราว^๕เร่ง^๕ร้อน^๕ก่อน^๕ประกาศ^๕เวลา^๕ฉุกเฉิน^๕ ทหาร^๕จะ^๕ต้อง^๕ทำ^๕ให้^๕ทัน
เวลา^๕โดย^๕ฉับ^๕พลัน และ^๕เมื่อ^๕มี^๕เหตุ^๕การ^๕ณ^๕เกิด^๕ขึ้น^๕เป็น^๕ภัย^๕แก่^๕ประเทศ^๕ใด^๕จะ^๕
รับ^๕ผิด^๕ชอบ^๕ ก็^๕อยู่^๕แก่^๕ทหาร

นายมังกร ล่าม^๕เสน^๕ กล่าว^๕ว่า^๕ มาตรา ๓ ข้า^๕พ^๕เจ้า^๕เห็น^๕ว่า^๕ไม่^๕ควร
แก้^๕ เขา^๕ตาม^๕ร่าง^๕ของ^๕รัฐ^๕บาล ถ้า^๕จะ^๕แก้^๕แล้ว^๕จะ^๕ไม่^๕ได้^๕รับ^๕ผล^๕ดี^๕เลย^๕ เพราะ
ทหาร^๕มี^๕ฉันท^๕แล้ว^๕ มี^๕การ^๕ค^๕อบ^๕ค^๕ุม^๕เป็น^๕หม^๕ง^๕จ^๕ุด^๕หม^๕ง^๕แล้ว^๕ ให้^๕ความ^๕ไว้^๕ว่าง^๕ใจ
แก่^๕เขา^๕ เพื่อ^๕ตัด^๕จ^๕ก^๕แก่^๕ราช^๕การ

ทำการ^๕แทน^๕ประธาน^๕ ฯ^๕ กล่าว^๕ว่า^๕ เท่า^๕ที่^๕เสน^๕ขอ^๕ และ^๕ค^๕ด^๕ง^๕ให้^๕แก้^๕
มาตรา ๘ ตอน^๕ท้าย^๕ที่^๕ว่า^๕ “หาก^๕ว่า^๕คน^๕ใด^๕ ย^๕น^๕คำ^๕ร^๕อง^๕และ^๕ได้^๕เสีย^๕คำ^๕ร^๕วม^๕เน^๕ียม^๕”
เป็น^๕ว่า^๕ “หาก^๕ว่า^๕คน^๕ใด^๕ไป^๕ปฏิบัติ^๕ครบ^๕ถ้วน^๕ตาม^๕กฎ^๕หมาย^๕กฎ^๕ และ^๕ข้อ^๕บ^๕ง^๕ค^๕บ^๕อื่น^๕”
ซึ่ง^๕เก^๕ย^๕ว^๕แก่^๕พระ^๕ราช^๕บัญญัติ^๕ร^๕ถ^๕ย^๕น^๕ค^๕ร^๕ เว^๕น^๕ไว้^๕แต่^๕ไม่^๕ต้อง^๕ทำ^๕การ^๕สอบ^๕ความ^๕รู้^๕
ผู้^๕ใด^๕จะ^๕ก^๕ัด^๕ค^๕ำ^๕น^๕หรือ^๕ไม่^๕ ถ้า^๕ไม่^๕มี^๕ใคร^๕ก^๕ัด^๕ค^๕ำ^๕น^๕จะ^๕ได้^๕ ถ^๕อ^๕ว่า^๕ที่^๕ประ^๕ชุม^๕น^๕อน^๕น^๕ค^๕

ไม่มีใครคัดค้าน ทำการแทนประธานสภา ฯ กล่าวต่อไปว่า เป็นอัน
ว่า ที่ประชุมอนุมัติตามนั้น

หลวงแสงนิติศาสตร์ กล่าวว่า ตามที่มอบหมายให้ เวตา
ปกคินันไม่ควร เวตาถูกเงินเวตาเกิดสงครามหรือจลาจล จึงควร แต่
เวตาสักซ้อมเวตาปกคินันไม่ควรอนุญาตให้ทำเช่นนั้นได้ รายนครทหารไป
เยี่ยมๆ ทำอันตรายได้

นายกรัฐมนตรี กล่าวว่า เรื่องนี้ทางทหารได้วางข้อบังคับไว้เสมอ
เช่นสถานที่ต้องบนใหญ่ เป็นต้น ทั้งนี้ ห้ามราษฎร แต่ถึงเช่นนั้นทาง
ราชการทหารก็ต้องส่งคนไปประกาศ ๓ วันก่อน แล้วจึงทำเครื่องหมาย
เราศึกษาความสงบเรียบร้อย รายนครทหารเดินถนัดคน เราก็บประกาศ
ให้ราษฎรทุกที่ อยู่ในกฎข้อบังคับของทหาร ถ้าเกี่ยวกับพลเมือง
ถึงแม้ท่านออกพระราชบัญญัติไป เราต้องถอนมรดกของบุคคล ข้อ
บังคับมีบอกว่า ก่อนที่จะไปยังพื้นที่ต่างๆ เราต้องประกาศล่วงหน้าให้
ราษฎร เพราะฉะนั้น ถ้าไม่แก ก็มิขอห้ามอยู่ในข้อบังคับของทหาร
ซึ่งบังคับอยู่แล้ว

หลวงแสงนิติศาสตร์ กล่าวว่า เนื่องจากกฎหมายนี้ ราษฎร
จะรู้ดีอย่างไร รายนครทหาร ท่านบอกว่าต้องรับผิดชอบ ทำ
ให้คนรู้ดีเช่นนั้น เวตาจะไปทำอะไร ประกาศให้รู้เวตาอันอันตรายทุก
วัน รายนครทหารจึงตามถนน และปรากฏหลายรายแล้ว ท่านที่

บ้าง และบางคนก็ไม่ประมาณเข้า ตามกฎหมายนั้นบอกว่าไม่ต้อง
รับผิดชอบ จะเป็นที่ให้ราษฎรรู้ดีอย่างไร

พระยามานวราชเสวี กล่าวว่า ถ้าแม้ว่าทหารไปจับรถยนต์
โดยเกิดความประมาท ก็มีคามผิดทางแพ่ง ได้สอบคุมเมืองอื่นก็มี
อย่างนี้ แม้แต่จะลงเครื่องบิน เมื่อเห็นคนก็ต้อนั้น มาตรา ๓ ที่
จริง ที่แรกข้าพเจ้าคัดค้านคนเดียว และตรวจดูต่างประเทศ เขา
ให้เกียรติยศแก่ทหาร เพราะไม่ทราบว่าจะทำอะไร ก็ต้อง
ปฏิบัติตามกฎสากล ที่ยอมไม่ได้ ขัดข้องอย่างหลวงแดงฯ แต่มา
ตรวจดูกฎหมายก็เห็นใจ จึงผ่อนไป จึงได้ไปปรึกษากับเจ้าคุณอนุสรฯ
แต่บอกได้ว่า ความในใจเป็นเช่นนี้

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่า มาตรา ๓ ผู้ใดเห็นว่า
ควรคงรูปเดิมไว้ ไม่ต้องเติมอะไรหมด ที่ประชุมเห็นว่า ให้คง
ไว้ยิ่งเต็ม

นายกรัฐมนตรี กล่าวว่า ที่ข้าพเจ้ายอมแก้ ก็โดยความปรานี
ปรานอม ที่จริงไม่ยอมแก้เพราะเรารู้อยู่แล้วว่า พระราชบัญญัตินี้
เป็นพระราชบัญญัติที่ใช้แก่ทหารทั่วไป ที่ยอมไม่ยอมได้เพียง แปร
ว่าผ่อนเบาแก่กัน ตัวอย่างของเราที่มีทหารคนหนึ่ง คนนั้นไม่รู้เรื่อง
เลย พอไปซื้อมรดกเสร็จแล้ว ดิมเขากระสุนออก มีคนไปขอปืน
คู่ ๕๕๗ คน ผู้บังคับบัญชาลงโทษ เขาไปฟ้องศาลแพ่ง เขากำ
ปรับแก้หุแตก ฟ้องเรียกได้ชดเชย ๓,๐๐๐ บาท

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่าจะได้โปรดเป็นครั้งที่ ๓ ผู้ใดเห็นว่า ร่างพระราชบัญญัติควรออกเป็นกฎหมายบังคับได้ ก็ขอให้ลงมติ ที่ประชุมลงมติเห็นชอบพร้อมเพรียงกัน ขอให้ใช้เป็นกฎหมายได้ ไม่มีผู้ใดคัดค้าน

ทำการแทนประธานสภาฯ กล่าวว่าจะได้พิจารณาระเบียบวาระที่ ๓ ว่าด้วยร่างพระราชบัญญัติเครื่องแบบทหารเรือแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๖

พระยาประเสริฐสงคราม แถลงความประสงค์แห่งร่างบัญญัตินี้ให้ที่ประชุมฟังว่า การที่ขอแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติบางมาตราแห่งพระราชบัญญัติเครื่องแบบทหารเรือ พุทธศักราช ๒๔๗๖ ตามร่างที่ได้เสนอมานั้น โดยมีเหตุผลที่ต้องขอให้แก้ดังต่อไปนี้

(๑) ตามมาตรา ๓ ในร่างขอแก้ความในมาตรา ๘ ฉะนั้น ข้อ ง. แห่งพระราชบัญญัติเครื่องแบบทหารชั้นพันจ่าให้มีอินทราชนุชนอีกอย่างหนึ่ง และบทอินทราชนุให้มีเครื่องหมายเหล่าหรือประเภท และเครื่องหมายประดับด้วย

การที่ขอเพิ่มให้มีอินทราชนุชนนั้น โดยเหตุ ๒ ประการ คือ เวลาสวมเครื่องสนามหรือเครื่องหัด ไม่มีสิ่งใดช่วยยึดสายสะพายเครื่องสนาม หรือเครื่องหัดนั้นให้อยู่บนบ่าเสมอได้อย่างจำนายสิบทหารบก หรือนายทหารชั้นสัญญาบัตร ซึ่งมีอินทราชนุยึดอยู่ ฉะนั้น จึงเห็นควรมีอินทราชนุเพิ่มขึ้น

ประการที่ ๒ การที่ให้นายทหารชั้นพันจ่าประดับเครื่องหมายยศ
เป็นรูปบงใจที่แขนเสื้อนั้น แต่ไม่กระทำครั้งตามคาดเท่าที่เลื่อนชั้นไปได้
บนอินทราชนู และเมื่อได้เลื่อนไปไว้บนอินทราชนูแล้ว จะได้เปลี่ยนทำ
เครื่องหมายยศด้วยโลหะได้ด้วย เป็นการตัดรายจ่ายของแผ่นดินลงได้
อีกส่วนหนึ่ง เพราะเท่าที่เป็นอยู่เดิมนั้น เป็นไหมทองย้อมเสียดูณ
ลุ่มบัตได้ง่าย และต้องมีเวลาจ่ายให้เสมอ ทั้งเมื่อเดือนยศครั้ง
หนึ่ง ก็ต้องจ่ายให้ทั้งแผง ถ้าทำตามอย่างใหม่นี้แล้ว จ่ายหนเดียว
ไม่ต้องจ่ายอีก เว้นแต่เมื่อเดือนยศใหม่ก็จ่ายเพิ่มจำนวนให้เท่านั้น และ
อีกประการหนึ่ง ของอย่างใหม่เราทำในเมืองไทยเอง ใช้ของ
นอกก็แต่โลหะเท่านั้น เป็นการประหยัดได้มาก

(๒) ตามมาตรา ๔ ในร่างซึ่งขอเพิ่มความลงในมาตรา ๗
ข้อ ๒ ท้ายวรรค ๓ นั้น คือขอเปลี่ยนรูปเสื้อหนาว สำหรับนักเรียน
นายเรือเสียดใหม่ให้เป็นรูปเสื้ออย่างเดิม แต่มีสายคอค้ำหน้าเป็น
ลักษณะตามแบบของเก่าที่เป็นอยู่แต่กาลก่อนนั้น เพราะถ้า
จะให้เปลี่ยนไปตามร่างพระราชบัญญัติใหม่นี้แล้ว จะต้องตัดใหม่ทั้งหมด
ราว ๘๐ เสื้อ ซึ่งเป็นการไม่จำเป็นในขณะนี้ จึงเห็นว่า ถ้าเปลี่ยน
ตามที่ขอแก้มานี้แล้ว จะใช้ของเก่าได้ต่อไป และจะได้รักษาแบบ
ธรรมเนียมเก่าไว้ด้วย

(๓) ตามมาตรา ๕ และ ๖ ในร่าง ขอเพิ่มความลงใน
มาตรา ๘ ข้อ ก. และมาตรา ๓๐ ข้อ จ. แห่งพระราชบัญญัติเครื่อง
แบบทหารเรือ พุทธศักราช ๒๔๗๖ เพื่อให้ความตามที่บังคับไว้ใน
มาตรานี้ ๆ ได้ความชัดเจนยิ่งขึ้นกว่า อินทรชนน้อยนั้นใช้กับเสื้อ
อย่างใดบ้าง ซึ่งของเดิมได้กล่าวไว้ ย่อมทำให้เป็นที่เคลือบคลุม

(๔) ตามมาตรา ๗ ในร่าง ขอแก้ความในมาตรา ๓๖ แห่ง
พระราชบัญญัติเครื่องแบบทหารเรือ พุทธศักราช ๒๔๗๖ นั้น คือ ขอ
แก้ลักษณะของเครื่องหมายยศนายทหารชั้นพันจ่าจากบง ทำด้วยแถบไหม
ทอง เป็นทำด้วยโลหะ และเปลี่ยนที่ประดับเครื่องหมายยศนั้นเสียใหม่
ดังได้กล่าวเหตุผลไว้แล้วข้างต้นใน (๓) นั้น

ทำการแทนประธานสภา ฯ กล่าวคือ ตามที่รัฐบาลแถลงมาน
จะมีสมาชิกผู้ใดคัดค้านอย่างไรหรือไม่ ถ้าไม่คัดค้านแล้ว จะได้ขอให้
ที่ประชุมลงมติรับหลักการ

ไม่มีผู้ใดคัดค้าน
ที่ประชุมได้ลงมติรับหลักการ

ทำการแทนประธานสภา ฯ กล่าวคือ บัดนี้จะได้พิจารณาอาระที่ ๒
ต่อไป และให้เลขาธิการสภา ฯ อ่านร่างพระราชบัญญัตินี้ เสนอต่อที่
ประชุม

เลขาธิการสภา ฯ อ่านร่างพระราชบัญญัตินี้ เสนอต่อที่ประชุม
ทำการแทนประธานสภา ฯ กล่าวคือ เมื่อไม่มีผู้ใดเสนอแปรญัตติ
แล้ว จะได้พิจารณาอาระที่ ๓ ต่อไป
ไม่มีผู้ใดคัดค้าน และอภิปรายอย่างไร

ทำการแทนประธานสภา ฯ กล่าวต่อไปว่า ถ้าเช่นนั้นขอให้ที่ประชุม^๕นัดมติรับรองร่างพระราชบัญญัติ^๕นี้ทั้งร่าง

ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบ พร้อมกันให้นำร่าง พระราชบัญญัติ^๕นี้ขึ้นทูลเกล้า ฯ ถวายเพื่อทรงลงพระปรมาภิไธย ประกาศใช้^๕เป็นกฎหมายได้ตามรัฐธรรมนูญ

ทำการแทนประธานสภา ฯ กล่าวว่า บิดนจะ^๕ได้พิจารณาระเบียบวาระที่ ๔ คือญัตติของพระยาปรีชานฤเบศร์ เรื่องตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ประเภทที่ ๒ สำหรับสมัยที่ ๒ และถามพระยาปรีชานฤเบศร์ว่า เรื่องนี้ถ้ารัฐบาลจะรับไปพิจารณา จะพอใจหรือไม่ ?

พระยาปรีชานฤเบศร์ กล่าวว่า เหตุผลของข้าพเจ้าที่^๕มีหนังสือ ถ้าจะพูดจริงๆ ไม่ใช่^๕ของข้าพเจ้า แต่เราอยากปรึกษา^๕รัฐธรรมนูญ

นายกรัฐมนตรี กล่าวว่า^๕ เดียวทางราชการกำลังพิจารณาอยู่แล้ว และความเห็นของพระยาปรีชานฤเบศร์ ตรงกับรัฐบาลที่ได้^๕ดำริอยู่เวลานี้

เลิกประชุมเวลา ๑๘.๐๐ นาฬิกา

ตรวจแล้ว ๒๓/๓/๗๗
ประมวล
เนตร์
หลวงบรรณกรโกวิท

หลวงคหกรรมบดี
นายปพาฬ บุญ-หลง
หลวงชวเลขปรีชา
ผู้ตรวจรายงาน

พระยาศรยุทธอลีน

พิมพ์ที่กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร